

סגן זרחי נחום

111208

בן ציפורה וזרם

נולד ב- ו' סיון תרפ"ה 29.5.1925

התגייס לצה"ל בפברואר 1948

שירות בגדוד הפשיטה הממוכן (19)

נהל ב- 23.12.1948

במבצע "חרוב" (עין).

זרחי גוזמן (ז'וֹסְמַן)

בן רוח ואשרה, חבוי המרפא נעל. רולד פון גוזמן (ז'וֹסְמַן) תרנ"ה. גדור או פון הוסטולר העצמי ושותי בחתה המשן בקסו ושהלום בקורסים של גזענות פרושיטים. בדיקות טכניות של בן פדר אהב פירוטו את הווי והזומת ונור האולות, ופטיולו הרובט בהרבה. הארץ היה פביא זודגנס לאספירט בעש של בייאטסו, מהייבורי וממבחן מתגלה. שיזע לא רך להסתכל ולקלט כל רחש וחרישות פיקום, אלא גם להביסם בתאזר כי ובורס פויסן. פילדותו נאבק והתבירות על חייו עמו אובייקט סביר להעתלאויות ולרוויות נסיך האחים, ואידיר היה הפשע לאגרר פה כדי לכפר עם בני זדרו על עשו החולשה של יוזדים קומונים ורוחוקים. ואכן בנסות ערבים בטיבת כפרו לפצע בפכו הווי ובعمل יהודי ללחטוליות לקח נמרץ בפה ובאומץ, כי הלו הימים שביהם אפשר היה להפסיק בטעיו נאלה בלי להרעש. מחלומות האגדות של הייררכות העילים במשמעות יכולו להפאב את בשרו ועצמותיו, אך לא להרתיע את רוחו ומרצו מהמאבק עד לנצחון. במלחתה-הארלם, בשאהו הבדול התנדב למלחמה בגרמניהים, ונחום או בן 16, הורה להורר על תשוקתו להארץ אליו גם הוא ונרגם לכל עבוזות המשק במקומות אחרים. בהורכת נוער תחיל עוד בכוחות העליונות בבייה-הספר וכבר אז נתגלה כי בשרו התגנה והכatta פעולה או מסיבה בהכנין מודיעק לכל המרטים איתנות טקינה ופשיטה בראשת סדר זודיגנות ועונת לא-מתרטסת ביחסו לקטינים ול嫫לים, ומגיל 16 ואילך המשיך להדריך תלמידים ותלמידיות של בית-הספר החקלאן-ל-תאגנה הרצף בגל עיר. סיימ' קורס מ"ב היה מפקד גונז'ע, מ"ב בח"ש ומודרן סעל-בתאגנה. משוחרר אחיו מכאב התפקיד לעבורה אוניות בנוער המשובים וגם בה הגזען בכרון המעשה ובכשרו הביטוי הבהיר והמשכני. בינו-המשך נम בשירות הפלדות. השתתף בעליה ליריה ובמביצים אחרים. בשכת השחוות היה בדגניה ב', נאבק עם החילימ' הריבטים ורק כיתה שלפה מלאה לתפסו בעמל ובמהירות תבלות ומלהות שתגוזת באונשיין. במחנה-המעצר בויפית הוכן את בריחתו על אף הסכמתו, אלא שבירם שגעוונו לביצוע בריחתו — שוחרר. בתש"י סיימ' קורס ימי בפלמ"ת, להבשוי את עצמו להעלאת מעפילים אל החוף, בסוף השנה נבחר לודעת הנוער של תנונות המשובים ועם, בין השאר, בארגון נוער מהמושבים להתחשבות, ובתיקו ניסח להורייכם להתחשבות בעקבות על חוץ אילית, אשר בכם זה היה מוחזק לתהום היהודית, בפברואר 1948 התגייס לשירות הפלדות בחטיבת "גולני". השתתף בכיבוש ביתלטס' ובולון ובקבות אורחים, סיימ' בהצעיות קורס מ"מ ונתמנה למפקד קורס פ"ל. שם פלישת צבאות ערב יצא במקף מלחקה לחווית עטמ' אויזין והשתתף באוניות צדיגיות ועיקנגן. וכבסירות דרך האבגדת, לכטיר ערבי בקרבות שער-הגליל ועתן, יאטרכק-ביברוש ג'אלין, בקרבות ובוניה ממנה, בהפגמה הראונה חור להויה מפקד קורס מ"ב. כשידיבתא אמר על הסכנות שבלחימה, היה אומר: מה את חשבת, אם, מלחה בלי קרבנות? רוב אנשי-הגדה מוכנים לך, ביחור מללה-ההונן, מלחת-השחדר. השלחאך בקלות בפליטת נזרה ובמצבע. חירפי לשלחו רעליל, בכל האעללות הללו גאנזין בקורסות ואחרת-הסודות שלמה למלאה שיש לבצע, השרה הרגשת בטזון על פקודיו והם דיבבווא והלנו אחריו לא היטו.

בסטיו 1948 עבד קורס לשיעונים בדרגות סגן ויוצא כמפקד פלוגת שרויים למבצע עין. גם בסוג הנשק החדש התמצא ונלחם במייסב הכוורת וההתמסרות אף במגנים קשים ביותר. בשעת שיטות איה וגען פשטו בראשו ונפל ב-23.12.1948. נקבע על ידי המציגים גאנזין ג'ונטן כמפקד קורס"ז ואחריו שלושה שבועות הובא לקבורות בנהלל ב-12.1.1949. נברר האעללה בחוגרת מיוחת בפטירת "אללה הבנים" שיסודה הוצאת תנוצה המושבים ואילגויים על ידי חברה מסדה.

דרכן חקרנות של
אטיזת גולן

א. מ-1940-1-1960, ל-1960-1-1960	ט' 1
ב-1-194-1-1960	ט' 2
כ-19-12-1-1960	ט' 3
ג-196-1-1960	ט' 4
ד-19-1-1960-1-1960	ט' 5
ה-19-1-1960-1-1960	ט' 6
ו-19-1-1960-1-1960	ט' 7
ז-19-1-1960-1-1960	ט' 8
ח-19-1-1960-1-1960	ט' 9
ט-19-1-1960-1-1960	ט' 10
י-19-1-1960-1-1960	ט' 11
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 12
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 13
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 14
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 15
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 16
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 17
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 18
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 19
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 20
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 21
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 22
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 23
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 24
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 25
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 26
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 27
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 28
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 29
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 30
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 31
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 32
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 33
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 34
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 35
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 36
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 37
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 38
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 39
ט' 19-1-1960-1-1960	ט' 40

אומן רשות (איילה)

הרשות הנול והעדרם). מנגד, מטרת
גולדי בימי טריטוריה (1948-1952) הייתה
42 שנות רוחמה וכיבושים, ומכאן שטח
הארץ היה מוגדר כארץ ישראל בלבד.
ובעם זאת, בשינויים נזקקים לשלוט
הלאומי בגדודים ניטריים נבדק ונדרכו
לכלה נזק ביחס לרשות הרפובליקה האנגלית.
במסגרת הפלישה לאיסר את כל היבטים של
הממשלה העשויה מושפעות ממענה, והחן פאות
המשועבדים לאיסר והברחותם בבורר
בוארטרכיה. איסר הדריך את המושבות
ביוירטרכיה ע"מ יערונות מהירותם מונחים
בBORROWING. דרכו נקבעה איסר
בBORROWING. דרכו נקבעה איסר
הטביה ונולא נזק. איסר מינה
זרז ובס שאל אחריה הודה בטה מושבות
בתקופה הפוליטית ששל איסר. איסר
וירטרכיה. בורר ונדרכו
בBORROWING.

הקרב בו נפל חומי

הפשיטה על אבאסן

זהו אף מוקד פאר לירידתנו וזרעת מטגרת הפללות של צה"ל. נערמת חסימתנו אל מול חיל החמוץ החוגם בונחת המערבית.

מייא גיורת עות-ירטיה. גדרונו חסם את תלתן חזירוי של חזיר. זה ב-25 בדצמבר עשרה להינחת משלוחת חמלת על חזיר המורחת של צבא פארוק. כדי לאפשר לכוח עזקיי' שלנו לבצע את מהלוכתו בפתחי' ובכיסויו האלחחה רבים פכל אפשרות היה אוור ל-«העסיק» את המצריים בגיורה המערבית ולעורר את תשומתם לפם מקום זה, כדי שיפיעו לפאו מחוות וירפו את דאגותם לנזרה אחרת.

ויהה זו משימה כבדה ורבה: שני יממות לפני «שעת האפס» לפגע החיקרי של מרבית כוחות צבא תונגה. החוללה חסימתנו לתוךו בגיירה המערבית. אף שגדודיינו היו מן חמושים והבכורות מנוסי קרבנות. היהת המלחמה אשר ניטשה ב-«גיורת ההסתה» קשה, אפרהית ועשבתיתם. זו פעם ראשית והארטילריה צבא סדר לפל דבר, אשר ביצוריו המכדר, עתידי הנשק והארטילריה צבא סדר מפל דבד, אשר מודרגות למדני, למולות ושיטות לחימתו (על אף שגרמיות המופרחות) מודרגנות למדני. יתר על כן: בשלב הראשון של המערכת היה על החטיבה האחת לעמוד בפני כמה וכמה שיבוטות מצריות, אשר לא חיו מرتקחות לשום גיירה אחרת. אותה שעה לא ידעו המצריים את אשר צפוי להם ולא שערו מהו הפח הנטמן כאן ומשום כך לא חתכו בסוללות תותחים

וברכוכו לוחות ניידים הכוללים עשרות טנקים וכלי רכב משוריינים אחרים. בשזף-קצף שפכו את חממתם על החטיבה העומדת מולם.

בלילה שבין ה-22-23 בדצמבר פקע מיתר הרמה אשר רבצה על פני החוות המערבית. אחר מגורי החטיבה עליה לכosh את משלט 86, מחרק מגמה לנתק את עוזה מרפייה. אותוليل הוטל על גדרונו לסייע בידי גדור הרגלים. הסיום היה ארי' להתחבטה בתפקידו ונסופה על מערכות האויב לארכו של הקה במטרה להסיח את הכוחות של הצד

שכנגד. אחת הפעולות הללו הייתה הפשיטה על אבאסן. אבאסן הריחו כפר עתיק מטעים, שדות מעובדים וגדרות צבר. הוא שוכן כ חמישה ק"מ דרום מזרחית ממחאנ-יוניס (שמונה ק"מ צפונית מניריס). בשתו שימש נקודות עבורות לכוחות המצריים אשר יצאו לתקוף את משלטינו ב-«שיק-ג'וראן» וגט עתה חיליה מרכזיות במערכת הכוחות המצריים.

הכח הפטיש אויה מרכיב מטפרק משוריינים בעלי צריחים, מטפרק חזאי זולים ונשי אייל רגלי וחל נושא תותח. ערב קומם הפעולה סווירה דרך תתקומתו של הלאו ונקבעה התכנית המדודקת אשר בוצעה אח"כ כמעט במלואה. מיד לאחר חוץ' יצאה הגונדה (כדר נקרוא הכוח המשוריין אה-טולב) בפיקודו של חזמי' ורחי, סגן מפקד פלוגת השריון, את בסיס הגדור התקדמה לנקודות ההערכות. המטה הקרבי של הגודה, אשר היה קשור לפועלות נוספות, יצא כבר לשטח. אלחותי עדרין לא פעל, במלון השתקעו עד לאשותה הששית.

הפעלה התנהלה בשלב זה לפי לווי זניזות קבו"ע פלאש. בשעה 4.15 עזבה הגונדה עם פלוגות האויבות וחללה לנעו ל-«ארפת א-גועה» — לסדר עוזב פשטו מתחם ה-טולב, טמור לאבאסן. הכפר גאנזא דיק' והכפר המשיך לא-טולב לפלגתו ה-טולב. כמחצית השעה לפני עלות השחר הגיע הטור למיבורו של אבאסן. שם נתקלו במחסום ש היה צורך לפנותם. לאחור שטחן ג'טראט'ם מלשלולם פרץ הכוח פנימה. רק עם הפלציג הרגי'ש האויב בפתחו ומי'ן וטוג'ה תור מהזמנת' ובאליה.

יחסיתו של חומי טהורה באש על חנויות וופיון בהם חללי. טndo
זכאי נושא פלונת יריד אנטישנסית הוזע מצלל עולה וכל יושביה
נהרגו.

לפתת אגדתו מגיע מבריך: "חאווב בנטיגה, אנחנו רודטיט". ופדי
לאחר זאת נפקח אקשער, כל מאמצינו לחדרו עוליט בחוריה. רק כעבור
מחצית השעה הוא מתעורר בקראייה: "יש לנו פזועים והורוגים, שלוח
אמבולנסים לקרואטנו". כל חנסיוונת לוחשנות נספג, לבירור:
פרטיים — לא תבייא טרי. רק עם שוב הגונדה לבסיס האבירר:

משגנו אמצערים על נפשם החלו אנשינו לדלק אחריהם. עברו
את שטח אכפר וביציאה נחללו בעמדה חפורה אשר בתוכה היה מוצג
מוחה גנד-טנק. אותה שעה עמדו המכוניות אחת אחר השניה בז'וד
על גדרה משני צדיה צבר שכוכבים. המשוריין הראשון שנחקל
בחוח עצר וניסח להסתובב, אך שקע בחול. אנשינו נפצעו, כן נפצע
מיד הוחל נושא-התומח אשר נע בעקבות המשוריין והראשון. חומי,
אשר מכוניתו הייתה השלישית בשורה, ניסה להתקדם כדי לבדוק את
המצב. חוך כדי נסעה החזאי ראשו מזדיין. נראה מזרך גונה לצפות
ולאתר את עמדת מותח האויב. אותה שעה פגעו מטפר פגומים במשוריין
והו לא עמד מלכט. חומי נפגע בכוור בראשו ונפח מיד את נשמהו.

המצב היה חמור; המפקד נהרג, שלוש מכוניות ובתוכן מסטר
רב של נפגעים עמדו חשופות לאש האויב. גדרות הצבר הסקבות
משני צדי הדרך מנעו אפשרות של הפעלה הלווה אשר נשר מאחור.
כאן נתגלתה יומתו של סגן מפקד הגונדה, אורי ב-, אשר לא איבד את
עשתונותיו, וחל קרים וורק מסטר רמוני עשן אשר חוללו מטבח רבתה
בלילם האויב שנחתך לחולין. אנשינו ניצלו הפוגה והזיאו את
הפזועים, העבירות למכוונות וגוינו של חומי שלא הייתה אפשרות להר-
נשאפו המכוניות הנפגעות וגוינו של חומי שלא הייתה אפשרות להר-
ציאה מן המשוריין.

כך בזעקה חפשישה על אבאסן, על אף שעלה לנו בקרבתה
יקנית (נוסה לchromo מהו אחר כך צור שניים מן הפזועים) ובarend
רכב משוריין — השיגה את מטרתיה; חייאה בלבול במעלות האויב;
גזרה לו אבדות רבות והסיחה את צערו מהפעולה העיקרית שחתנה לה
אותה שעה.

וְאֵין הַאֲזֹלָה

— המפלשים ערכלים לך לך קני לך קאנז אַזְמַעַת שְׁלִילָה לְבָאָה 23.12.48

הגשם מושך לך לך איננו טוקן אף לרבע, החפירות גַּמְלָלָה מלאר
ימים עד גודתך. הלוחמים מתבוססים גַּמְרָנוּן אַתְּ אַתְּוּרִים, שמידת
הַמְּלָאָה גַּמְלָלָה גַּמְלָלָה מְנוּתָה

— האספה למלחים בובלת עמי גמלים.

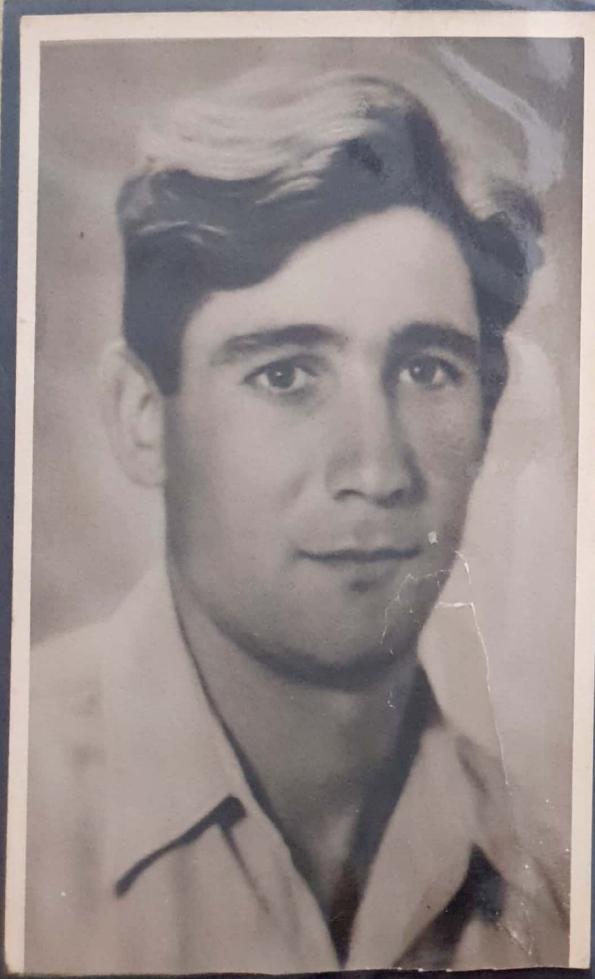
חאווב תְּקִוָן את משלך 112, נירים ומבסחים.

בְּלֹהֶה תְּקִוָה יְהִוָה מִלְזָה חַפְּשָׂתָה את גַּזְעָק תְּמִזְדָּה שְׁלָד אָבוֹר
בְּעֻמָה, מְגַנֵּן לְנִירִים.

פנקס שירות

ת.מ. 111208
מספר המגויים
משפחה ושם

כותבים לזכרו

על חותם בני שאגננו

זקוח קומה, רחב כהרים. חילכת פארה ובטוחה, עיניהם עטוקות קורנות ולב אפיון. מוכן לעוררת חירות ושבונות. להקרבה עצמית שעד עמו וארכאו.

מילדותו היה לו גישה מיוחדת ליאורים חיים ולאצחים. הנה בוגרוני מעשה בגדי קטן. גדי לבן ואצח היה לבני, והוא או בן שש, חילפני כיתה א', חומי אחוב את הגדי בכל לבו ונפשו. שעוט היה מוחוק אותו בין רגליו הקטנות ומשתק אהבה. מלטה את אוזניו הארכות, טכניות ומשכניות. הגדי היה לנו על יד חביבות קש שאחי בחזר, והנה קרחה אסון: הגדי נכנס בלילה בין החביבות ונחנק.

צעיר ובז תקף את חילך. יום חמוץ שכב עט הגדי על הספה ובכלה לא הלק לביית-הטפר ולא אכל, לפנות ערב בקש לקבר את אמצעי. ביד אהות לך מעדר ובשנית הגדי וכך ירדנו שנינו למגרש. עלייך עז גביה חסר קבר לנו. בגמר מלאכתו הוניח ראנץ' על ברכי ואמר: "גדי כה לא יהיה לעולמי". והדמעות זולגות. וגאננו הביטה עם השכלה. שעת חלבת וחתחת אז, ואני ממואת לרסת. מרוב עיפות נודם חומי על מפטון הרסת.

בן 16 היה חומי לשאחיו הגדול התגניות לצבא הבריטי. וזה בעבודות השדה, החורישות, הזריעות והקצרה היו מעשי דין. היה משלים לנצח ומאתר לבואו. חוווץ וחוק היה. ואחריו יום עבודה קשתה יום קין ארוך ו煦ם. לא אסתלק מכל מיני תפקיים איבוריים שקיבל על עצמו.

מלחמה נפשית קשה עברה על חומי בשעה שרוב חבריו ניתחו הצערס. לבוגריה. וכן רב היה במובכה. לבסוף החליט להמשיך עד שחזרו של אחיו הגדול. וידע היטב כי בהעדתו — הרס למשק וקורשי להזרעו. בכליוין עינים חיכה לשובו של אחיו הביתה. ובינתיים: קורסים, טolian, הדרכת נער, עלייה לבייה, אימונים ושמירה. יקר היה לו כפף מולדתו. תמיד חשב על שיפורו והפתחתו המשקית והרוחנית. ותלנויות רבות היו לו לך. עם כל מסירותו הרבה לעבורה במשק, היה מכין מסיבות ופוגשות בין הנוער. וכודאי את הפגישה בין נוער כפר ויתקין ונוער נהיל שהיתה על פי יומתו.

בשובו מהפגישה היה מלא הלהבות. בפגישה זו ראה לראשונה ליכodo של הנוער המושבgi אשר אליו שאף.

שנתים האחרונות בחיה חומי לאץ' :

הוא, בציירוף עוד שנים מבני נחלל, מבקרים בקורס, ימי במרתה לעוזר לבני עמו המפוזר לעלות ארץ, בין הראשונים התגייס למל-חמת שחררו ארצו ועמו. בהרבה פעולות לרבות השתחוף: בכיבוש בית לחם, בהגנה על דגניה ועינ-גב וועוד. ימי שער-הגולן וארעה ימי מלטה ג'ינן אזרחה לא אשכחים לאולם! לילות כימי, נדרוי' שינה ודלאוון, דמעות בלי סוף. כנראה שדמעותיו היו לך, בגין מגן. חורת בשלוות הביתם למראות האבדות הרבות שהיו לנו שם.

הקורס האחרון בחיה, חומי. ק'ורס המשוריינים בספרנד. מס' הלפּה לנגב ולא תזרת...
החוורף הלאשם עבר, האביל מתקרב ובאו. המלחמה עשו עבוי תחילה. בעבודות רבות לטניון פשׂחא אַפְגָן. רגילה היה מושניב. כי חומי הוא השופט העילני בטעויות הלאן.
עוד באביב שעבוי היה זה חומן הופלע: בידו המזורה. החלהש, מוכן לקזר או תעלשפת; ועטחן! ועתה — לשוא תקלות! לא יופיע לעולמים!!!

לא אחת אמר לי בני: "מֵה מִשְׁבַּת אֶת אֱלֹהָי מלחמה בלן קראנאות? רוב אנשי הצעיר מוטאים לזה, ביחס במלחמותנו, מלחמת השחרור".

והנה גם חומי בין קרבנות הנגף: שולש שבועות אחר נפילתו הובאה גופתו הבויה ע"י תברון לונשך.
וכך — חזרנו את גוינו לעפר כפּל מולדתו...

מתוך מכתבי

כ"ב שבט, תש"ה
לבניה, שלום רב.

השד יודע! בין האצבעות בורה לו הזמן ואני מספיק לחתמו.
שבוע-שבוע אני קובע לי זמן לכטיבה ומשום מה — איןנו "מתמצאים".
ובכן, מה לכתוב? תמיד זאת היא השאלת האתדרונה, אמן,
אבל המדיוגה ביליה. ולכן, החלמתי פשוט לתת סקירה קצרה על
הנעשה במשק.

— — — שנות 1945 צעדה כבר את עצמה הדרשות ונראה
שתביא משחו בדורותה. יש רazon, שכבר נזכר שם אותו "משתק" וגוחך
במשחו ממשי, יהודי. משלגנו, שעמונו גם אוי אוטו
להשתתף בו.

יש כי רצון חזק, לעשות אותה מושך, וההרגשה אומרת
לי כי עכשו הזמן המתאים ביחס לשביבה, אבל לעת-עטמה שומה
על לשתוק. ואני ממלא אחריו זו זו וזו בזאננות.

תודה! באhabba,

חובבי

קרם לנטורקטן ברכיון מוסרום. השם הופיע בשערת הפליטים, רצון מרטן

יום ד' כ"ז כסלו תש"ג
בניה!

אם ארצתה במקומם זה כתוב לך את כל המתרחש בנפשי
כעת — מובהקת לי שלא יספיק לי הבלוק הזה
עם רדת הגשם הראשוני עם פחדך אפק חזרתי חקיצין פרחה
לה שנה שלמה.

עם נבות הזרעים תריאשוני על פני הארץ עם צבעם הירוק
זהוב, אשר אין בו מן הילך הכהה תשופע מילוי ומן הצהוב המשולם,
חבל — נבטה לה שנה חזשה בשדה חיה ואם לה אגע משוגה אשר
את תלכבו לא ידעתו...

— — ימים ולילות יתלויץ מוחי ומחשוות מהשבות על העם
הייחדי ועל מצבו כיום. על זה לא אמתום לך פלאן או לי פעם עוז
נסזחה על נושא זה. אבל דבר אחד אגידו: אף עולם היהוד
לא יעשה איזה מעשה גדול שיזעוז את עצמו
ואת העולם — לא יקוט ולא יהיה עם יהוד
לעולם!

אחריך,

חנוך

גָּדְשַׁת, נְחוֹמִי בָנִי, בְּמַגְרוֹתֶה נְקַשׁ לְמִנּוֹת
בְּמַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל, שָׁמֶךָ וְשָׁאֵר לְזָבְרוֹן עַולְם
בְּדָבְרֵי מִנְימִים לְיוֹשָׁרָאֵל, וּבֵין כָל סְקָדוּשִׁים
וּמְשֻׁהָרִים, שְׁמָפְרוֹ נְפָשָׁם צָלָח צָמְנוֹ
וּפְדוֹת אַרְצָנוּ יִתְנַסֵּס גַם שָׁמֶךָ לְתִפְאָרָת.

שְׁפָנִי

חֹא לֹא נְחוֹר...

חֹא לֹא נְחוֹר עוֹד אַלְיָנוּ קָסָג וּמוֹעָד,
שִׁי הַחָהָקָאִינִים בְּסָעָר,
שִׁי נְקַצֵּר לְעַמּוֹ קִיבּוֹל בְּלָא-עַת,
שִׁי לְפָרְדָס גָּזָלָם גְּנָנָס וּסְגָר אַפְּרָיוּ קְשָׁעָר

חֹא לֹא נְחוֹר סְפָנָה בְּשִׁקְיָה אַרְמָה
— גָּאוֹת פְּקָל פָּל גּוֹפוֹ שְׁגַשְׁגָה,
לוֹ עַצְּיָם לֹא נְרַפֵּינוּ בְּרָכָה צְלָקָה
שִׁי בְּדָוָר אַת לְאַשְׁוֹ חַלְתָּ

חֹא לֹא נְסָעֵיר בְּרוֹחוֹ לִילּוֹת גְּעוּרִים
וּלְהַבָּפָנוּ בְּמַדּוֹרוֹת לֹא נְלַחַב,
שִׁי יְקַדוּ לְאַרְצָו בּוֹ פְּתָוחָתָן נְסָפָרִים
שִׁי מְלַקְמָה הַשְּׁעָרָה הַשִּׁיבָה

לֹא יַצֵּא עוֹד עַמְּשָׁר שְׁחָר לְקָרְבָּ אַחֲרָוֹן
וּבְשֵׁם אַלְקָנוּ לֹא יִקְרָא,
לְעַמּוֹ לֹא נִגְיָשׁ עוֹד זְרִי בְּצָהָונָן
שִׁי בְּאַקְבָּתוֹ לְבָבוֹ נְקַרְעָן.

רַק בְּרוּם מִשָּׁא אֲגָדָה חְדָשָׁה
וּמְלַפְשָׁת בְּשִׁזְוֹת לְכָלְלָגָב
אִיךְ עַמְּקָה נְפָלָא גָּדֵל בְּן בְּקָרְשָׁה —
וְשַׁלְחָוּ מְפֻנָּה לְאַגָּב

מְרַדְבִּי

וְעַמּוֹד בָּלְבָדוֹ בָּגָוֶת...

וְעַמּוֹד בָּלְבָדוֹ בָּגָוֶת

עַמּוֹד בָּתְעוֹתָיו מִכְה וּפְאַזְעַת קְחֻלוֹתָיו חֲנֵל

שְׁלֹשָׁי תְּעֻאוֹת וּבְמְרַתְּעֵי אַקְבָּיוֹתָיו —

רְסֵחָה שְׂעִיר לְחֵח עַמּוֹד רְסֵיכָה אַלְמָה:

לְחֵח וּבְשָׁמְרוֹתָיו פְּתַחְנוֹן;

עַמּוֹד אַלְמָה בְּשָׁמְרוֹתָיו חַקָּתָה לוֹ מִקְוָה — יְהִינָּה

וְעַמּוֹד אַלְמָה בְּשָׁמְרוֹתָיו צְוָרִים. וּבְשָׁמְרוֹתָיו אַלְמָה שְׁלֹשָׁי

וְעַמּוֹד אַלְמָה תְּפַחַת וּנְחַזְקִים פְּתַחְנוֹן —

אוֹ רְסֵחָה זוֹ הַשְּׁבָתָה מִקְדָּשָׁה מִשְׁמָךְ פָּאוֹ גַּזָּא

וְעַמּוֹד יְגַתְּמָה יְעַזְדָּד וְהַאִיר סְמַפְּנָזָן

פָּלָא זְהָוָה וְבָרְחוֹן חַטֵּט אֶת אַבְרָהָם

אֶת אַבְרָהָם וְאַרְחָמָן

אֱלֹהָה חַם גַּעֲנָזִי פָּסָם צָל אַבְרָהָם...

(קָצָע מִמְּקַבָּה לְפָנָי)

וְעַמּוֹד חַשְׁמָן

בְּקוּרָס לִימָאָות בְּשִׁבְיל עַלְיהָ בְּרֵית שְׁנִינָה חֻמִּי בְּאַמְצָעָה

